

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

bol az előfizetések és a hí-
retések elfogadtatnak.

Szerkesztői Iroda:

Mária-utca 1. sz.

első emelet,

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szükségtörvény.

Pécs, 1901. december 27.

Szell Kálmán is szolgált karácsonyi ajándékkal a nemzetnek; leibzurnáljában, a „Magyar Nemzet”-ben sugalmazott cikket tétetett közzé arról a mindenkit izgató kérdéstről, hogy mi lesz a kiegyezéssel? Oly nagy már a bizonytalanság a gazdasági téren, hogy igazán vétkes mulasztás számba megy a kormány e kérdés körül való mélyes hallgatása. Szell Kálmán tehát felhatalmazta félhivatalosát, hogy beszéljen ennek a beszédnek a veleje megint csak abban csucsusodik ki, hogy a kormányt semmi mulasztás nem terheli.

Az ugynevezett Szell-törvény elrendeli, hogy az 1901-ik évben az új vám-tarifa és kiegyezési tárgyalások folyamatba teendők. Nos a tárgyalások serényen folynak, mert úgy az autonóm vám-tarifa, mint az osztrák-magyar vám- és kereskedelmi-szövetség feltétlenül megkötendő, mielőtt a külfölddel szerződnenk. A kormány tehát rajta van, hogy ezt a két törvényhozási feladatot idején megoldassa, mert „Szell Kálmán az érdeinknek megfelelő vámszövetséget helyesnek, az ország további fejlődésére üdvös és célszerűnek tartja.”

Ettől az intenciótól vezéreltetve aztán minden erejét összpontosítja ennek a

vámszövetségnek a nyélbeütésére s teljesen szem elől eltéveszti azt a másik közelfekvő eshetőséget, hogy mi lesz, ha érdekeinknek megfelelő vámszövetség az osztrák zavarok miatt köthető nem lesz. Erre az eshetőségre nem tesz abszolúte semmi előkészületet, mintha az ki lenne zárva; pedig Szell Kálmán sokkal világosabb fejű államférfi, hogysen be ne látná, miszerint ez az eshetőség sokkal nagyobb valószínűséggel be fog következni, mint az a másik, t. i. hogy az osztrák parlament elfogadjon olyan kiegyezést, a mely csak némi leg is megfelel Magyarország érdekeinek.

A karácsonyi félhivatalos közleményből tehát ismét nem lehet másra nézve bizonyosságot szereznünk, mint hogy az osztrák magyar vámközösséget fenn fogják tartani bármilyen történjék is. A két kormány meg fog egyezni a közös vámtarifában és a megkötendő vámszövetségben, melyet a magyar kormány mint a mi érdekeinknek megfelelőt fog az országgyűlésnek elfogadásra ajánlani. Ugyanezt fogja tenni az osztrák kormány is a saját törvényhozása előtt; az osztrák Reichsrath nem fogad el semmit akár lesz munkaképes akár nem. Mert ha munkaképtelen lesz továbbra is, határozatot ezért nem hozhat, ha pedig munkaképtelenné válik, határozata visszautasító lesz.

Mi lesz tehát a további stádium?

Folytatása az eddigi törvénycsavarásnak. A magyar törvényhozás megint csinál egy szükségtörvényt a közönségnek további egyoldalú fentartásáról, Ausztriában pedig folytatják az élőködést a császárpáragrafussal, de hogy marad minden a réginél, az olyan bizonyos, mint a halál.

Hiszen abban a félhivatalos karácsonyi közleményben Szell Kálmán nevében azt is mondják, hogy még akkor sem változnék semmi, ha akár átmenetileg, akár ideiglenesen szünetelnének azok a feltételek, melyek alapján a két állam közös ügyei kezeltetnek. A hatvanhetes törvény a közjogi kiegyezés alapfeltételül mindkét állam teljes alkotmányosságát kötötte ki. Ez a feltétel már régen hiányzik, mert ugyan ki fogja teljes alkotmányosságnak mondhatni az osztrák kormányzatot, amely már évek óta parlament nélkül, császári pátensekkel kénytelen ellátni a legfontosabb törvényhozási feladatokat.

De a közös ügyek tárgyalására eddig legalább megmentették az alkotmányosság látszatát, a menüben mindkét törvényhozás kiküldte a maga delegációját. Szell Kálmán azonban el van tökélve főtartani a közösügyes berendezést akkor is, ha a leplezett osztrák abszolutizmusról lefoszlik még a takaró alkotmányos köpönyeg is s erre az esetre is szükségtörvényt helyez kilátásba, a mely érintetlenül hagyjon minden közügyes

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kétszer halt meg.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

— Irta: H E G Y H Á T I. —

Boronkai Sándor arcán fanyar mosoly játszódtott, amint azt a névtelen levelet végig olvasta, mit oly titokzatos módon csempészett valaki íróasztalára.

Olvasta egyszer, kétszer, a szeme előtti homályban a betűk összefolytak, csak azt az irtóztatos vádat látta maga előtt, amely bőszi birokra kelve a szív és agy bűbájos harmóniájával, lidércként feküdt meg lelkét.

Igaz-e a vád, amit szemébe vágnak névtelenül, amit vér le nem moshat?

Nem, nem lehet igaz!

Azt nem a barát jóakarata sugalta, az előállott volna vele leplezetlenül, férfias nyíltsággal.

Miért? e vipera-fullánk?

Kinek áll érdekében, hogy boldogságát az utca sarába hurcolja? Vagy csak az ő személyének szól a csapda, hogy botrányba kergessék, hogy nevét kipellengérezve lehetetlenítsék. Miért?

Neje tiszta, makulátlan. Egy oltárkép, kihez nem ér fel az élet mocska, ki távol a hétköznapi frivolitástól, a hitvesi hűség glóriájával ragyogja be családi életét.

Ki az a titokzatos bestia, ki sárral dobja a sirig való eskü derűs egét; aki a kigyó sunyi cselvetésével beférkőzik boldogságának pelyhes fészkebe, hogy mérges leheletével kábitson, fojtson?

Ki az, aki a névtelen barát mérgezett szeretetével gyilkot vág a boldog férj szívébe, aki sebet üt, fájót, mélyet, csak azért, hogy gyönyörködjenek annak vergődésében, kihez a barátság láncá fűzi?

Vagy ellenség, ki gyávaságában az éj sötét leple alatt orgyilkosként támad áldozatára.

Ki és miért?

A vád, amelyet a névtelen levél gyilkos betűiből magába szívott, megsibbasztotta minden idegét, lassan, de kérlelhetetlen következetességgel furakodott énjébe s ölt ki mindent, minek a szeretet, a hitves susogó ajka, dobogó szíve adott életet.

Olyan ez a vád, mint a felhőkbe nyúló hegyoldalon meginduló hógörgeteg. A szédítő magasban megmozdul egy apró, fuvalatszerű hópehely, gördültében mindinkább nagyobbodva, félelmetes erejével bokrot, fát csavar ki a sziklák hasadékaiból, irtóztató gombolyban hömpölyög a csendes völgybe, hogy életet, boldogságot, reményt temessen havas mélyébe.

Görccsösen szorongatta Boronkai a névtelen levelet. A vér arcába szökött, agya égett, lángolt, keblében lázasan dübörgött az a kicsi húsdarab, miben annyi minden érzés fér meg,

lopva, néha az akarat ellenére is. Remegő kezével végig simította lázas homlokát, majd öklével szoritotta izzó homlokát, gondolkodni nem tudott, egy khaosz volt benseje, amely örjítő álmoként kerítette hatalmába.

Nem volt nyugta. Örjögőként járt fel s alá szobájában, ajkai folyton mozogtak, szólni szeretett volna, de kihez?

Nem, hallgat a vádról, hisz önmaga is pirul annak még gondolatától is; nevének említést sem tesz fölé, miért mérgezné meg az ő életét, szegényke összeroskadna annak retentő sulya alatt. Ne, ne tudjon ő mit se. Ne ismerje az életet gyűlöletes pongyolájában; ne ismerje a szenvedést, mit az ember önzése a képmutatás maszkja alatt kacag.

A boltives terem rémesen kongott nehéz léptei zajától.

— Ki... ki... — hörögte — s fedetlen fővel rohant a szabadba.

A kert utait ragyogó hó borította. Mint üzött vad törtetett Boronkai a havas uton, míg a kert végében le nem rogyott egy csillogó hópelyhekkal párnázott kőpadra.

Izzó sznvedélyét némileg lehütötte a metsző hideg s reszkető kezeivel ismét kiegyengette az összegyűrt levelet.

Olvasta újra. Most már nyugodtabb volt. Kereste az összefüggést az abban foglalt vád s a tények között. Következtetett. Emlékében megelevenül rövid házassági élete minden fázisában, a nászéjtől a mai napig. Kereste az okot, mely az okozatot szülte s nem találta, az

intézményt dacára annak, hogy azok intézésében az osztrák alkotmányos képviselőket részt egyáltalán nem vesz.

Láthatjuk tehát, hogy a hatvanhetes törvénynek ugynevezett alkotmányos biztosítékai is nem egyebek, mint hazug frázisok, a melyek csak addig respektáltak, míg a valódi célt, az összbiradalmi eszme érvényesítését szolgálják, de sutba kerülnek, mihielyt azokra támaszkodva jogunk lenne törvénybe iktatott állami önállóságunkat tényleg életbe is léptetni.

A főelv, melytől Bécsben egy hajszálnyira nem tángitanak, az egységes összbiradalom megóvása katonai, diplomáciai és gazdasági téren. Ezt respektálnia kell a biradalomban egyesült ugynevezett két államnak, bármi történjék; mert ha nem respektálják, egyszerűen eltörik a földszinéről s elveszik tőlük a külön államiság csillogó köntösét.

Igy képzelik legalább Bécsben, a hol már sok olyat elképzelték, a mi aztán a falnak vitte őket.

Előfizetésre való felhívás.

Ujlesztendő napján a „Pécsi Figyelő” harmincadik évfolyamába lép. Hosszu három évtized óta szolgálja a közügyeket és ez a tekintélyes, a napisajtó organumaira nézve ritka életkor már magában elegendő arra, hogy az évek hosszu során való munkálkodásra hivatkozva, kérjük a „Pécsi Figyelő” számára a közönség pártfogását az új esztendő, a harmincadik évfolyam küszöbén.

Azonban azt a kapcsolatot, mely a „Pécsi Figyelő”-t a közönséggel hosszú három évtized óta egybefűzi, még szorosabbá, még állandóbbá óhajtjuk tenni most, mikor a „Pécsi Figyelő” harmincadik évfolyamába lép.

Az csak természetes, hogy a „Pécsi Figyelő” harminc év alatt családoknak megszokott barátja s az olvasónak hűséges, nélkülözhetetlen ujsága lett. A „Pécsi Figyelő” harminc év óta küzd a függetlenségi és 48-as

okozat a vád, egy sötét sejtés, egy elejtett szó, egy meg nem értett mosoly, örömmel teljesített óhaj és az okozatok láncolatának végső szeme e levél.

Kétségbeesésében csak egy lebegett szeméi előtt: a bizonyosság. És ettől irtóztott. A saját gyalázatától.

— Meg kell lennie, — susogá mintegy önmagához, — a bizonytalanság örjögővé tesz. Ma este. Igen. És akkor...?

Boronkai összerázkódott, majd zsebébe gyömöszölte a levelet s támolyogva tért vissza lakába.

Fagyos nyugalommal vetette magát a kandalló előtti zsöllyére s bámulta a sercegő tüzet, mint gyúl lángra egyik hasáb a másik után, mint esik szét a színjátészó, pattogó parázs, s lesz hamuvá, semmivé.

Teljes lelkirejére volt szüksége, hogy legalább külsőleg kényszerítsen magára nyugalmat. Akarata győzedelmeskedett az indulatok felett s rövid időre már mi sem engedé sejtetni, mi élet-halál harc vívódik bensejében.

A hálószobába nyíló ajtó nesztelenül nyílt meg.

— Sándorom itt van? — kérdé behízelgő kedvességgel az ajtónyíláson belebbenő leheletszerű alak.

Mintha vipera csipte volna meg Boronkai, fájdalmasan szisszent fel.

— Igen, — felelé tettetett nyugalommal, hátra sem tekintve.

— És itthon is marad? — kérdé Bo-

ellenzéki elvek táborában; harminc év óta szolgálja hűségesen Pécs városának és Baranyamegyének igaz érdekeit. Azt akarjuk tehát, hogy a „Pécsi Figyelő” továbbra is ne csak megmaradhasson eddigi olvasóközönségének napilapjaul, de hozzáférhetővé legyen mindenki részére s egész tartalmában Pécs városa és Baranyamegye közönségének legyen érdekeit igaz hűséggel szolgáló organuma.

Epen ezért elhatároztuk, hogy a „Pécsi Figyelő” tartalmát tömörítjük s minden felesleges, Pécs városa és Baranyamegye közönségét nem érdeklő közleményektől eltekintve, tisztán a mi saját kisebb hazánk. Pécs városa és Baranyamegye érdekeinek szömmeltartásával közönségünk, városi és megyei életünk közlönyévé tesszük.

Hogy ezt elérhessük s hogy olyan lapot adjunk a nagyközönség kezébe, mely egyedül és tisztán az ő érdekeit szolgálja s az ő érdeklő eseményeknek hűséges, igaz és szókimondó közlönye lévén, *mindenki által könnyen megszerezhető legyen: 1902 január 1. napjától kezdve a „Pécsi Figyelő” — vasár és ünnepnapok kivételével — naponta négy oldal terjedelemben jelenik meg és előfizetési ára az eddiginél is jóval olcsóbb lesz.*

Lapunk országos politikai iránya marad a régi, amit harminc év óta kitartással, hazafias hűséggel szolgálunk: a függetlenségi és 48-as párt elveinek szolgálata.

Az országos, tehát minden magyar embert érdeklő politika mellett azonban elsősorban mindenre kiterjedő figyelemmel fogunk foglalkozni a városi és megyei ügyekkel, mindenkor a város és Baranyamegye közönségének érdekeit tartván szemünk előtt és a „Pécsi Figyelő” Pécs városa és a megye érdekeinek lesz mindenkor igaz és erős harcosa. Személyi kultuszt nem üzünk, a hatalmasoknak nem tömjénezünk s fent és lent mindenkor a közönség érdekét fogjuk tárgyilagosan, magyaros szókimondással szolgálni.

Hirrovatunkban is elsősorban a város és megye területén történő eseményeket regisztráljuk. Megyénk minden nagyobb községében s a szomszédos vármegyékben állandó tudósítóink vannak, kiktől gyors és pontos értesüléseket kapunk s hirrovatunk naponként friss és érdekes eseményeket tartalmaz.

Tanügyi rovatunkban a város és a ronkainé kacéran föléje hajolva férjének.

A férfi megremegett.

Végtelen fájdalom cikkázott át lelkén.

Az az ideális, tüneményes nő, kit tenyerén hordott, becézve a szív leggyengédebb szeretetével; kit oltárképül avatott s imádott Istenőjeként, azzal a néhány rafinált szóval lerombolt minden költészetet, hitet a hitvesi hűség szimbolumában, reményét egy kéjjel szőtt álomnak.

Szétfoszlott a mult édes emléke, a jelen rejtelmes boldogsága, a jövő... ah, a jövő...

Boronkai, hogy indulatainak fellobbanását elrejtse neje előtt, felállott.

— Most jut eszembe, — szólta, — az éjt, több mint bizonyos, az Ida majorban kell töltenem.

A nő szemében hihetetlen sóvár fény villant.

— Azt hittem, az estét együtt töltjük, de ha így van, sajnálattal bár... — és hangja akadozott.

— Majd csak eltöltöd — nélkülem, — szólta Boronkai hangsúlyozva az utolsó szót.

— Pedig rosszul esik nélkülnöm jelenlétedet, — mondá a nő démoni mosolyal ajkán.

Boronkai alig türtöztethette magát s hogy palástolja felindultságát, közömbös dolgokról beszélt.

Majd felkészült.

— Megyek, vacsorára ne várj, — szólta induló félben.

megye tanügyével; közgazdasági rovatunkban a város és a megye közgazdasági érdekeivel foglalkozunk. Művészet és irodalmi rovatunk változatossága mellett, törvényszéki rovatunkban az igazságszolgáltatás körében felmerülő közérdekű eseményeket közöljük.

Országgyűlési rovatunkban bő és részletes távirati tudósítást hozunk a képviselőház üléséről s minden országosérdekű, nagyobb eseményről táviratilag számolunk be a fővárosi tudósítónk értesítése alapján közönségünknek. S mindezek mellett gondunk lesz arra is, hogy olvasóinknak — mindenkor, ha terünk engedi — szépirodalmi olvasmányokkal is szolgálhassunk tárcarovatunkban.

Ilyen, teljesen közérdekű tartalommal a „Pécsi Figyelő” 1902. január 1. napjától kezdve minden nap a délutáni órákban jelenik meg s így megelőzi értesüléseivel az összes helybeli és fővárosi lapokat is s a mai modern követelményeknek megfelelő nyomdai kiállításáról továbbra is Taisz József könyvnyomdája gondoskodik.

Lapunk előfizetési ára 1902. január 1. napjától kezdve:

helyben házhoz hordva

egész évre	16 kor. — fill.
félévre	8 kor. — fill.
negyedévre	4 kor. — fill.
egy óra	1 kor. 34 fill.

Vidékre postán küldve

egész évre	18 kor. — fill.
félévre	9 kor. — fill.
negyedévre	4 kor. 50 fill.
egy óra	1 kor. 50 fill.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalványon a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-utca 1. sz. I. em.) küldendő.

Hazafias tisztelettel

a **PÉCSI FIGYELŐ**
szerkesztősége és kiadóhivatala.

H I R E K.

Pécs, 1901. dec. 27.

Karácsony után.

Szeretet: égből szakadt ige; nyomorban fakadó áldás; megváltás a bűnös föld felett, a miért vértanuhalált halt az Istenem

— És elmegy, annélkül, hogy megcsókolnál? — kérdé neheztelve a nő s férje felé lépett.

Boronkai egy pillanatra megállt. A végtelen szerelem röpke szárnyával megérintette szívét s válaszra készteté: leborulni ez isteni tisztesség előtt, bevallani kétségét, tévelyét, avagy meggyűlölv a mult kéjes álmát a jelen bűnéért s az éj setétjébe rohanni.

Egyiket sem.

A bucsu csók elcsattant. Vajjon gondolták-e, hogy ez volt az utolsó?

Utolsó! Mi egyszerű, mindennapi e szó s mégis mennyi fájdalom sir ki belőle.

Boronkai elsielt, el, a talaj égett lábai alatt. Ott, abban a boldogsággal körülpárnázott fészekben, mintha minden tárgy ujjal mutogatna rá, mintha minden tárgy megszólalna, szívébe nyilamló metsző gunynyal:

— Tűzhelyednél más melengeti magát, mig neked csak fojtó füstje s hamuja marad.

El, el e helyről, hol önön gyalázata kergeti arcába a szégyenpirt.

A szabadba érve fellélegzett. Lelkén megtárgult a gyalázat bilincse s gyorsan haladt előre a keskeny hegyi uton. A sűrű köd összeölekezett az alkony árnyával s hamvas keretként övezte körül Boronkai sötét alakját. A délceg, daliás férfiu most görnyedt, fáradt s tagjait már csak úgy vonzolta maga után.

Az Ida major előtt megállapodott. Hiszen semmi dolga sincs itt. Miért is jött ide? Miért...?

Oh, az a miért.

ber, a miért megkövezték az apostolokat, hogy diadalt arass a Golgotha sziklán, a máglyák izzó üszkein, hogy édes méz legyél a virág kelyhében, ragyogó himpor a pillanatok szárnyain, aranylővény patakok medrében, szívárvány a fellegek csöppjében üdvöt adó álom az emberi szívből — elmúlt a te ünneped, karácsony ünnepe.

Angyalok járása ma ritka a földön, a fehér szárnyu, aranyglóriás fejű angyalok elriadnak innét kapzsi, tamaskodó tekintete e föl a föld fiainak és föld leányainak. A kik elváltak, dacos fejvel tapodják az önzés, a hitelenség ösvényét, de azért megis, ha leszallnak ezen az estén közibénk s megütnek aranyvesszőjükkel minden, minden szívet, egy hangot ad az mind valamennyi: a szeretetet. A szeretet bűvös varázsa szállt le erre az ünnepre a földre. Ezen az estén, karácsonyestén történnek csodák. Mert ahogy alászállt a földre a szent napnak megszentelt titokzatos éjszakája, alászálltak selyemszárnyukon az angyalok. Aranyos kosárka volt a fehérarcu égi jövevénynek a kezében. A Megváltó, a Jézus Krisztus lelke vezérelte a selymszárnyu, aranyglóriás fejű szép angyalokat, kiket e napon annyi apró gyermekeknek, annyi apró szentnek az imádkozó tiszta kis ajka hívogatott le a föld poros ösvényeire.

Az aranyos kosárkájában pedig az angyal jó Jézuskának, gyermekek oltalmazójának ajándékait hordta házról házra a fehérarcu angyal, ki ha már ajándékot minden házba nem is csempészhetett be, de legalább felmelegítette a szíveket azokban a sötét házakban is, melyeknek ablakait kivilágosítani talán a nagy nincsetlenség miatt nem gyújtott gyertya a zöld, illatos karácsonyi szent fenyőfácskán.

Az olyan fehérarcu angyalok hiradással voltak odafönt az örök szeretet, az örök szerelem ura előtt ezekről a sötét, szomorú ablakokról is, higgyétek el ti jó gyermekek, kik imádkoztatok itt tiszta szívből, hogy a ti tiszta szíveteknek, a tiszta ajkatoknak hő imája sem hangzott el visszhang nélkül az égi űr végtelen mélységében. Feljegyezte azokat is az örök szeretet ura, a Jézus Krisztus és elkövetkezik az idő, midőn áldó kezeit kiterjeszti felettek felett ti szegények, ti elhagyottak, a kik csak az ablakon keresztül sóvárogtatok a karácsonyi est fényes gyönyörűségeit.

Kiáltó önvádat érzett lelkében. Olyan volt, mint a megtestesült kétségbeesés. Megkísérlett gondolkodni, majd visszafordult.

— Oh, ma megtudok mindent, — azzal lassan, imbolygó léptekkel indult vissza.

Kastélya előtt a kertésszel találkozott. Annak is, mintha gúnymosolyt fedezett volna fel tekintetében.

— Hát ez is tudja, — mormogá fogai közt, — mindenki tudja, csak... csak én nem.

A kapun tolvajként suhant be. A lépcsők vastag szőnyegei felfogták lépteit zaját s észrevétlen ért hálószobája ajtajáig. Bátoratlanul, reszkette a következmények súlyától tette kezét a kilincsre, de vissza hökkent. Neje hangját vélte felismerni.

— Már azt hittem, hogy ismét itthon reked.

E szavakat kacagó bariton követte.

— Haha, ez sikerült...

A többit már nem hallotta. Széles vállával neki dült az ajtónak, mire az recsegve, ropogva fordult ki sarkából.

A látvány, mi elébe tárult, megfagyasztotta egész valóját. A szó elhalt ajkán, mozdulatlanul, némán állott, akár a nemezis boszuló érc szobra.

Neje áttetsző, kuszált pongyolában ringott egy férfi ölében. Mindketten ijedve meredtek Boronkaira, a következő pillanatban velőtrázó sikolylyal zuhant a szőnyegpadlóra, míg a férfi kihívó daccal állott a férjjel szembe. Boronkai agyában a gondolatok örült

Fehér szárnyu, selyem szárnyu angyalok pedig bolyongtak az áldással az éjszakában és felzendült az ének, a zsoltosma, a mibe a szív minden idege belerezdült. Az ének a Megváltó születéséről szólt, a kinek aranyból a haja és mint a legtisztább kék liliumok a szemei. Aki tehát született Betlehemben e napon jászolban és jászolbölcsőjéhez pedig zarándokoltak biborban, bársonyban gyémantkoronás királyok, napkeleti bölcsek, vezetettvén pusztákon keresztül a csillag ragyogó sugarai által.

Csodáknak napja volt karácsony. Imhol az ég is, a mely téli köntösben járt felettünk, tavaszi mezbe öltözött, hogy ne legyen itt didergő ember a földön, meleg sugárözönt küldött le a decemberi éjbe. Fekete karácsonyt ültünk, a melynek feketeségéből is jótétemény aradt az emberiségre, a fekete lelki nagy áradatra, hogy a szeretet zománcával vonjon be erdemest és érdemtelen egyaránt.

Napirend 1901. december 28-án.

Naptár: szombat, dec. 28. — Róm. kath. Aprós zentek. — Prot.: Aprószentek. — Görög-kel. (dec. 15.) Antina. — Zsidó: Tebeth 18. — Nap ké 7 óra 34 perckor; nyugszik 3 óra 59 perckor. — Hold ké 8 órakor este; nyugszik 9 óra 9 perckor délelőtt.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagypontról körüli hőmérsék, sok helyen csapadék várható.

A keresk és iparkamara ülése d. u. 3 órakor.

A pénzügyi bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

Színház: »Ikre«, operett.

— (A postafőnök távozása.)

Mint értesülünk, **Kaffka Károly**, postatávirdatafelügyelő, pécsi posta és távirdatahivatali főnök újévkor elhagyja városunkat, Nagykanizsára helyeztetvén át mozgópostahivatali főnöknek. Kaffka Károlyban nemcsak közkedvelt tagjátársadalmunknak, de a pécsi posta- és távirdatahivatal ambiciózus főnökét is elveszítjük, a ki igen sok praktikus reformot hozott be a helyi postaszolgálatba s az ő vezetése alatt a pécsi postaszolgálat mintaszerűvé fejlődött.

— **(Zenés mise.)** Karácsony másnapján a székesegyházban ismét instrumentális

hajszája vibrált. Hirtelenében nem tudta, mit tegyen.

Berohanjon-e, hogy egyetlen ökölcsapással sujtja le a csábitót, avagy a szívében melengedett kigyót fojtja-e meg? Mit tegyen? Halott halvány arcán gyenge pir jelent meg s anélkül, hogy csak egy szóra is érdemesitén meggyalázóit, megvetőleg végigtekintett rajtuk s eltávozott.

Szobájába érve, gyorsan csomagolt, csak éppen a legszükségesebbeket s az addig előállott kocsiba vetve magát, elhajtatott.

Negyed évre e jelenet után egy halász azzal a hirrel állított be a m...i szolgabírói hivatalba, hogy a töltéstől vagy félóránnyira, hihetőleg öngyilkos férfi ruháját találta, közvetlenül a Duna parton.

A szolgabíró kiszállva, tényleg ott találta a ruhát, a melynek minősége az öngyilkos intelligens voltára engedett következtetni. A felöltő benső zsebében névjegyre akadtak, Boronkai Sándor névvel.

A megyében akkor már közbeszéd tárgyát képezte Boronkai eltűnése, hallott róla a szolgabíró is, ki nem késett a rendelkezésére álló összes eszközök felhasználásával a legszélesebbkörű intézkedéseket megtenni az öngyilkos hullájának felkutatására.

(Vége köv.)

misével kedveskedett az egyházi zeneegyesület annak az ájtatos közönségnek, mely ugy szólván teljesen betöltötte a hajókat. Ez alkalommal **C. August Steiner Sct. Benno** Meszejét adták elő. A mise konstrukciója ugyan nem a mesterművek, az igazán klasszikus remekek utánzata, szerényen épül fel fundamentumból s a pazar pompa helyett, mely bámulatos merészségeivel, főnségesen összhangozóan megszédíti a szakembereket is, egyszerű melódiáival hat a szívre, emeli az ájtatosságot. Az instrumentumok kissé szabaddabban mozognak, nem köti a szöveg őket s a komoly vokálist félenkítik. A kellő együtt hangzás bájos harmoniába olvad, mely a laikusok lelki világát is felemeli ahhoz, a kit az ajkak s hangszerek közös erővel dicsérnek. Minden mise résznek megvan a maga alaptonusa, a maga jellegzetes szerkezete, mely méltó a szöveghez. A mi magát a mű előadását illeti, arról csak azt mondhatjuk, hogy a kompozíciónak előnyére vált s ezt különben az egyházi zeneegyesület működő tagjaitól már nem is kell külön elmondani, a dicséretre nem szorultak rá, mert a publikum már ugy van velük, hogy jót vár tőlük s lelkesedéssel megy a zenés misére. Mégis ismételen ki kell emelnünk a hatásos fortékat, a gyengéd pianókat, melyeket dicsérendő precizitással, sőt bravurral teremtenek meg s épen ez az egy jelenség az, mely ezt az ének és zenekart az első helyre emeli. **Schneiderné** szóloját is felesleges dicsőrnünk, meg van annak már réges régen a méltó jó hira. A misét **Spiesz Nep. János** kanonok mondta fényes papi segédlettel.

— (Választás az izraelita hitközségnél.)

A pécsi izraelita hitközség tegnap tartotta meg választó közgyűlését, melyen a hitközségi választmányt választották. A választmányba 48 rendes és 20 póttagot választottak. **Rendes tagok** lettek: Krausz Béni 171, dr. Löwy Lipót 171, Lenkei Lajos 167, Teleki Zsigmond 164, j. Engel Gyula 162, j. Engel József 159, Hirschfeld Samu 158, Fürst Győző 152, Deutsch Adám 147, Stern Károly 147, Wertheimer Jakab 132, Kohn Hermann 134, Reich Mór 124, Glass Hermann 122, Hirschler Mór 122, Krausz Jenő 110, dr. Fodor Ignác 110, Alt Jakab 108, Naschitz Adolf 108, Schützer Samu 110, Herceg Lajos 104, Spitzer Lajos 105, Schwarz Izrael 103, Neumann Ignác 104, Fűchsl Arnold 101, Trenschriner I. N. 101, Nagy Sándor 102, Steiner S. M. 111, Nemes Vilmos dr. 100, Schapringer G. 100, dr. Krausz Jenő 99, Kondor Béla 107, Schwabach Zsigmond 99, Hirn Lajos 98, dr. Tolnai Vilmos 97, Präger Samu 96, Spitzer Jakab 92, Fürst Gyula 91, dr. Blau Adolf 86, dr. Wessel Manó 86, dr. Porgesz Miksa 86, Fodor Béla 86, Weisz Ármin 82, Löwy Adolf 82, Kaufer Mór 78, Kelemen Mór 77, Schreiber Rezső 77, Kempfner Lipót 76. **Póttagok** lettek: Reinfeld Imre 75, Weiler Nep. János 75, id. Krausz Miksa 74, Oblath Adolf 75, Krausz Mór 72, Kálmán Miksa 72, Münz Jenő 72, Wallerstein Bódog dr. 70, Szántó Mór 69, Weisz Kálmán 66, Grünwald David 63, Paunz Gábor 59, Jusztus Miksa 59, Tausz Gyula 58, Blauhorn I. 62, Schwarzenberger L. F. 63, Kohn Lajos 52, Justus Li-

pót 50, Fürst Lipót 46 és Deutsch Lipót 41 szavazattal. — Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy Cs. *Schapringer* Gusztáv, a hitközség elnöki állásáról már korábban lemondott. Dr. *Nemes Vilmos* alelnök pedig, — ki az ügyeket időközben vezette, — a választási elnökhöz intézett levelében pedig szintén kijelentette, hogy jövőre sem az alelnöki sem másállásra vállalkozni nem szándékozik s azért kérte a képviselőtestületet, hogy ez állások betöltésénél az ő személyétől tekintsenek el.

— **(A Pécsi Kereskedelmi és Iparkamara)** holnap (szombaton) d. u. 3 órákor saját házában rendes közülést tart. A napirend tárgyai: I. Elnöki előterjesztések. II. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. III. Tárgyalási ügyek. 1. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak *Hoffmann Lajos* kamarai beltagnak a kamara alelnökévé történt megválasztását megerősítő leirata. 2. Ugyanannak leirata a magyar *polgári perrendtartásról* szóló törvényjavaslat véleményezése ügyében. 3. Ugyanannak leirata az *ipari minták oltalmáról* szóló törvényjavaslat tervezet véleményezése tárgyában. 4. Ugyanannak leirata az *egyesítő ügynökök* foglalkozásának szabályozása tárgyában. 5. Ugyanannak leirata a *tanonc- és segéd-munkakiállítások* rendszerezése és állandó technológiai iparmuzeumok létesítése tárgyában. 7. Ugyanannak leirata a *végeladások lebonyolításának* ellenőrzése ügyében. 8. Ugyanannak leirata a *wegrendelések* gyűjtését szabályozó rendelet módosítása tárgyában: a) a férfi fehérnemű iparra nézve; b) a műbutorokra nézve; c) az ablakredőny szövészetre nézve. 9. Ugyanannak leirata *Hosszu Hetény* község új piaci helypénzdíj-szabályzatának véleményezése tárgyában. 10. Ugyanannak leirata a kisiparosoknak a m. kir. technológiai iparmuzeum rendeltetéséről való tájékoztatása tárgyában. 11. A nagyváradai társ kamarának átírt a borhamisítási eljárás folytán elvont italmérési engedélyek tárgyában a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett felterjesztésének pártolása iránt. 12. A keleti kereskedelmi akadémia felügyelő bizottságának átírt a kamarai ösztöndíjnak kiadása iránt. 13. *Jánosi Engel József* kamarai beltagnak indítványa: a) a vasuti díjmérséklések hatályba léptetésének ideje tárgyában. b) a magyar bánya- és kohóvállalatok egyesülete által a hazai szén használása tárgyában a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumhoz intézett emlékirat pártolása iránt.

— **(Adományok a Szentháromság-szoborra.)** A Szent-Háromság szoborra *Károly Ignác* apátplébános gyűjtőívén folytatólag adakoztak: *Taizs Józsefné* 10, *Lexa Károlyné* 6, *Márics Mária* 2, *Stern Alajos* és családja 3, *Mesterfy Anna* 1, *Mesterfy Jolán* 1, *Vlasics Jánosné* 2, *Graumann József* és családja 4 korona.

— **(Eljegyzések.)** *Breining Olgát*, özv. *Breining Péterné* leányát karácsony első napján eljegyezte dr. *Nagy Jenő*, pécsi kir. törvényszéki aljegyző. Dr. *Deési Géza* a »Nagyváradai Napló« felelős szerkesztője, ügyvéd eljegyezte *Krauss Olgát* özv. *Krauss Jánosné* nagybirtokos leányát, Eszéken.

— **(A nőegylet tea-uzsonnája.)** Sok a szegény, sokat kell nekik alamizsnaként nyújtani, nagy a nyomorgók, az éhezők

serege. Ezeknek az inségeseknek segítségére rendezi vasárnaponként a pécsi nőegylet tea-uzsonnáját és az ott összegyűlt pénzt a nyomor enyhítésére fordítja. Társadalmunk megérti a tevékeny egylet hívó szavát s minden alkalommal igen sokan felkeresik az egylet helyiségeit, hogy szórakozva segítsenek az egyesület magasztos célját, törekvését megvalósítani. A tegnapi uzsonnán is szép számú közönség gyűlt egybe. Ott volt az egylet elnöknője, báró *Fejérváry Imre* főispáné is. — Az uzsonna után, a mit a tevékeny háziasszonyok szolgáltak föl, tombola következett, a melynél vagy száz szebbnél szebb tárgy jutott kisorsolásra. Szép képet nyújtott, a mint a játszók sokaságán az ember végig nézett. Kíváncsian lesték a kikiáltó szavát, hogy minő számot huztak ki. Ha aztán az a szám ép a táblán volt, boldog mosoly vonult végig a kedves leány arcocskákon. Mindenki nyerni akart, hisz ez természetes is. Milyen boldogság sugárzott le aztán annak az arcáról, a kire a szerencse istennőjének kegye egy-egy nyereménytárgyat juttatott. De milyen búsan, bánatosan néztek azok, a kiktől megtagadta. Hanem ezeknek az arca is csakhamar fölvidult, a zongora első hangja fölzendült és az ifjuság táncra perdült. Akkor már mindegyik egyaránt boldog, meglegedett volt. És járták a táncot igazi jókedvvel egész éjfélig, a mikor a társaság egy jól eltöltött est emlékeivel távozott az uzsonnáról.

— **(Térzene.)** A cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara vasárnap. december 29 én d. e. fél 12 órától fél 1-ig a Széchenyi-téren térzenét tart a következő műsorról: 1. „A gladiatorok bevonulása“, induló *Fucsiktól*. — 2. „Költő és paraszt“ opera nyitánya *Souppétől*. — 3. „Le Bouquetière“ keringő *Godfroytól*. — 4. Nagy ábránd „Romeó és Julia“ operából *Gounodtól*. — 5. *Gavotte Cibulkától*. — 6. „*Károly főherceg*“ induló *Schneidertől*.

— **(Halálozások.)** Dunaföldvárott meghalt *Keller Antal* nyugalmazott néptanító életének 88-ik évében. A boldogult 55 évig működött a tanítói rögzös pályán s 1887-ben lépett nyugalomba, midőn érdemeinek elismerésül a koronás aranyéremkeresztrel tüntették ki. — *Kaposváron* meghalt *Varga Lőrinc* nyugalmazott fogházfelügyelő, az arany érdemkereszt tulajdonosa 73 éves korában. Nagy részvétel mellett temették el. — *Imre Sándor* pécsi lakos, szabómester, a pécsi ipartestület betegsedélyző pénztárának ellenőre a szabóiparosok elnöke és a református egyház tanács-tagja tegnap délután 3 órákor ötven éves korában agyszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. Temetése holnap, folyó hó 28-án délután 3 órákor lesz a Deák-utca 3. számú gyászházából a budai külvárosi temetőbe. Elhunytát özvegye szül. *Szabó Cindéri Katalinnon* kívül gyermekei és kiterjedt rokonság gyászolja. *Fintha Dénes* volt pécsi lakost, ki karácsony első napján hunyt el, ma délután fél négy órákor temették el a kórház halottas házából. *Fintha Dénes* pécsi főreáliskolai tanár s az ő nevéhez fűződik egy még most divatban levő új mintarajz feltalálása. Az elhunyt főreáliskolai tanár évekkor ezelőtt a Pécssett megjelent „*Aesop*“ című első éiclapnak is szerkesztője volt.

— **(Karácsonyfa Siklóson.)** A siklósi »Vörös-kereszt egylet« mint eddig, úgy az idén is az elmúlt vasárnap a szegénysorsu gyermekeknek meleg ruhaneműt osztott ki. A kiosztás délután folyt le szép ünnepélylyel egybekötve. Ének és sok szép szaválás után *Varga Vilus* zárda-főnök és elnök igen szép szavakban mondott köszönetet mindazoknak, kik anyagilag hozzájárultak e humánus célhoz. Köszönetet mondott különösen *Tarnóczy Terica*, *Rédl Etelka*, *Gróf Margit* és *Proboszt Bözsike* urhölgyeknek, kik fáradságot nem kimélve vasszorgalommal járultak házról-házra, hogy az összeszedett filérekből a fázó gyermekeknek meleg ruhaneműt vehessenek. Hogy milyen szorgalmas gyűjtők voltak, fényesen bizonyítja az, hogy a nevezett hölgyek 446 koronát szedtek össze. Köszönetet érdemelnek, továbbá *Reif M.*, *Steibach* samu és *Fürst H. Armin* kereskedő urak is, kik ruhákkal és egyéb dolgokkal járultak a szegény gyermekek karácsonyfájához. A különböző helyeken ugyan e célra felállított perselyekből is igen szép összeg jött be. A siklósi »Társaskör« perselyéből befolyt összeg 173 kor. Összes kiosztott tárgyak 639 kor. értékűek voltak.

— **(Postamester kerestetik.)** Kisköszegen egy harmadosztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázni január hó 10-ig lehet a pécsi posta- és távirada igazgatóságához.

— **(Farsang.)** Nemsokára ránk köszönt a farsang minden vigágával, pajkos szórakozásával, hajnali virradatig tartó táncmulatságaival. Megnyílnak a báltermek, hogy öt hétig magukba fogadják *Terpsichore* hiveit. Addig azonban, míg a csörgőssapkás *Karneval* herceg bevonul, az adventi napok ajtatosságain kell atesnünk. Karácsony, a szeretet gazdag ünnepei után az ujévi ajtatosságok következnek, majd *Viszkereszt* napjától megkezdődik a farsangi fejedelem öt hetes uralma is. A farsangi naptár szerint az idén nagyon sietnek az emberek kihasználni a mulatozásoknak szokásszabta idejét, mely különben is jóval rövidebb, mint máskor.

— **(Betörés egy templomba.)** A napokban ismeretlen tettesek fölfeszítették a marázai templom sekrestyéjének ajtaját s a templomba hatolva elloptak három aranyozott kelyhet és egy szentségartót, összesen 400 korona értékben. A lopás gyanuja két iparosnak látszó egyénre irányul, akik ezelőtt két hónappal a templomot minden kiséret nélkül megtekintették, azon ürügy alatt, hogy elvállalják annak kifestését, de a megtekintés után eltávoztak, a nélkül, hogy a templom gondnokkal a kifestés iránt alkuba bocsátkoztak volna. Föltehető tehát, hogy az említett ismeretlenek a templomot csak azért tekintették meg, hogy a templomban tájékozódhasanak s így a lopást annál könnyebben elkövethessék. A mohácsi csendőr-szakaszparancsnokság a tolvajok kinyomozása és kézrekerítése iránt a lekiterjedtebben intézkedett.

— **(Földrengés.)** A zágrábi földrengés napján, úgy állítják, hogy Kaposváron is érezhető volt valami csekély földrengés, mely azonban kárt nem tett. Évekkor ezelőtt a zágrábi és laibachi földrengések alkalmával Kaposváron is érezhetőek voltak a lökések.

— **(Tolvaj cseléd.)** Klavszky József nőiszabónál szolgálatban állt Papp Erzsébet cselédleány. Még a nyáron megkerítette a gazdája pénzszekrénye kulcsait és rendszeresen dézsmálta annak tartalmát. Gazdája észrevévén, hogy a pénzt valaki lopogatta, az ezüst pénzeket a király arcképét homlokukon megkeresztelte. Ilyen megjelzett pénzt találtak ma a leánynál vagy 30 koronát. A tolvaj cseléd börtönben ül.

— **(Kivándorlás Amerikába Tolnavármegyéből.)** Nagy-Székely községből a folyó év tavaszán 35 német földműves kivándorolt Észak-Amerika Órió államának Acron nevű városába s ott részint mező munkások, részint építésnél dolgoznak. Hozzá tartozóikhoz Nagy-Székelybe már több levelet irtak, melyekben arról értesítik őket, hogy elég szép keresetük van, de annyit kell dolgozni, hogy annyi munka után itthon is megkereshetnék azt az összeget, amit Amerikában kapnak. Azt tanácsolják az itthon maradtoknak, hogy ne menjenek ki Amerikába mert ők is visszatérnek, amint tekintélyes összeget összegyűjtöttek véres verejtékekkel. Leírják leveleikben a tengeri ut borzalmait; az egész uton betegek voltak, s olyan viharral küzdött a hajójuk, hogy majdnem mind a tengerbe veszttek. A kivándorlási ügynökök főleg Canadába, Észak-Amerika hideg vidékére csalják ki a népet, hol nagy hiány van még munkásokban, különösen nőcselédekben. Aki azonban hisz a csábító szavaknak, az keservesen megbánja könnyelmű elhatározását.

— **(Vizsgálat a mohácsi férjgyilkosság ügyében.)** A férjgyilkosság gyanújával terhelt Freund Lina mohácsi lakosnő elleni bűnügyben Finkey Pal pécsi kir. törvényszéki vizsgálóbíró dr. Szűcs N. törvényszéki jegyző kíséretében Mohácson három napon át tartott vizsgálatot; az összes terhelt és mentő tanukat kihallgatta. A vizsgálatnak a helyszínén való megtartása a szenzációs bűnügy gyors lebonyolítása és költségkímélés végett vált szükségessé. A vizsgálat eredménye természetesen titok; de a kihallgatott tanuknak magánbeszélgetése nyomán annyit mégis megírhatunk, hogy a férjgyilkosság súlyos vádját a tagadásban levő feleség ellenében csak némi közvetett bizonyítékok támogatják. — Annyit azonban konstatálnunk kell, hogy az erélyről ismeretes vizsgálóbíró ezt a bonyolult bűnügyet nagy tudással és szigorú igazságossággal viszi megnyugtató megoldásra, habár a harmincnál több tanu kihallgatása megfeszített munkásságot igényelt.

— **(Lopás.)** Novák Ferenc baáni lakos zárt kocsifélszeréből egy darab 16 kor. értékű nyers bőrt loptak el. A csendőrség a tolvajt Krpács Rádó, baáni rovott előéletű cigány személyében kinyomozván, ez a lopást azzal ismerte be, hogy a lopott bőrt Kohn Izrael, kefi lakosnak eladta 8 koronáért, a pénzen pedig élelmi szereket szerzett be. A csendőrség a lopott bőrt csakugyan megtalálta Kohn Izraelnél.

— **(Házi ivó kura.)** Szenvedőknek, kik a nyári hónapok alatt Karlsbad, Marienbad, vagy egyéb gyógyhelyeket keresik fel, szükséges, hogy időnként otthon is tartsanak ásványvíz kurát. Mindazoknak, kik ily ivó kurát tartanak, szükséges megemlíteni, hogy mennyire előnyös egy oly szerhez folyamodni,

mely a szervezetet a vér tisztítása által a kura biztos sikeréhez segíti. Ennek eléréséhez okvetlenül szükséges a természetes savanyúvíz, melyek közé legelsőknek a Kron-dorfi sorolható. Biztos gyógyhatásánál fogva ezen ásványvíz az orvosok által mint leg-
natásosabb asztali és gyógyvíz ajánlatik.

— **(A levelezőlapok és postautalványok drágulása.)** A levelezőlapok és postautalványok a jövő hónap 11-étől kezdve drágábbak lesznek. A kereskedelmi miniszter erre vonatkozó rendelete így hangzik: A minisztertanács határozata alapján 1902. január 11-től kezdve a levelezőlapok árát a belföldi forgalomban 4 fillér helyett 5 fillérben, a postautalvány-ürlapokat pedig a bel- és külföldi forgalomban egyaránt 1 fillér helyett 2 fillérben állapítatik meg. Az új levelezőlapok és utalvány-ürlapok árusítása 1902. január 11-ével veszi kezdetét. — Ezen időponttól kezdve a régi 1 filléres utalvány-ürlapok egyáltalában nem, a 4 filléres levelezőlapok pedig csak szükség esetén, még pedig a díjkülönbözetnek megfelelő 1 filléres frankójegy felhasználásával pótolva árusítanak. A közönség kezei közt levő 1 filléres posta-utalvány-ürlapokat pénzküldésre és a régi 4 filléres levelezőlapokat szállításra a posta 1902. április 30-áig elfogadja, ha a feladó úgy ezekre, mint amazokra a díjkülönbözet pótlásául 1—1 filléres levéljegyet ragaszt fel. Az április végéig el nem használt régi levelezőlapokat és utalvány-ürlapokat a posta egyáltalában nem váltja be. A magánipar által előállított levelezőlapok 1902. január 11-től kezdve a belföldi forgalomban szintén 5 filléres díjtétel alá esnek.

— **(Katonák szabadságon.)** Vasárnap reggel a kaszárnyák hosszú folyosóján minden katona rapportra állt. Mert tudniillik a hadtestparancsnok, a ki humánus gondolkodásu ember, megengedte, hogy a jóviseletű katonákat a karácsonyi ünnepek alkalmával nyolc napra szabadságot adják. Ki ne vágya közülük haza, fatornyos falujába, öreg, szerető szülei karjába? Bizonyos ünnepi hangulat lebegett végig a rapporton, a hol a köszívű kapitány ur kurtavas helyett szabadságot osztogat. Tiszta volt minden baka, mint a patyolat s nem lehetett rajtuk hibát még a kapitány ur szemé sem. Sorba mondták a mondókájukat:

— Kérek nyolc nap szabadságot!

Az őrmester felütötte a fekete könyvet, az ugynevezett stráf-protokollt s a kinek a neve nem volt beleírva, attól elvették a szabadság-levelet, melyet aláírt az ezredes ur is s melyet kedden reggel a sapkájuk mellé tűztek és vígan ballagtak vele az állomás felé. Várták türelmetlenül a vonat elindulását, — mert félték, hogy a kapitány ur még vissza találja hívni őket s mikor a vonat prűszkölve tovább indult, belekezdtek a víg nótába. Otthon pedig friss kalácsra, disznótorra várták a nagy városból haza a katonafiut . . .

— **(A szerelem statisztikája.)** Egy modern statisztikus rendkívül érdekesen állította össze, hogy a jelesebb írók regényeiben és novelláiban miképp nyilatkozik meg a szerelem, miképpen utasítja vissza a leány a férfi szerelmét. Száz-száz esetenként véve 81 férfi kife-

lenti a leánynak, hogy nem tud nála nélkül megélni és ez által nyeri meg a szívet, 72 esetben a leány kezét erősen szorongatva vall szerelmet, 60 esetben megcsókolja szerelmének ajkát, 10 esetben a jobb kezét, két esetben pedig az orra hegyét csókolja meg és így hódítja magához. 18 beszélni is alig tud, mikor szerelmet esküszik s csak dadogva mond valamit, 8 megölelve a leányt csak ennyit mond: „enyém vagy”. 12 pedig a nélkül, hogy érintené, így szól: kimondhatatlanul boldog vagyok, 21 kijelenti, hogy már régen szerelmet érez, 14 pompás, szellemes mondásaival hódít, 5 azonnal Amerikába akar vitorlázni szíve választottjával. Érdekes nagyon az is, hogy a nők miképp nyilatkoznak a szerelmi váromásokra. Száz-száz esetben 87 már előre tudja, hogy a férfi, a kivel jó baráti viszonyban van, szerelmet fog vallani neki, 70 azonnal a férfi keblére borul, 4 lerogy a székre, 14 elpirul, 8 pedig valósággal a nyakába ugrik a férfinak, kettő azt mondja: „beszéljen a mamával.”

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A víztartók tele vannak, a tettyei forrás vizszolgáltató képessége folyó hó 25-én reggel 1573 köbméter. Folyó hó 26-án a víztartók tele vannak, a tettyei forrás vizszolgáltató képessége 1543 köbméter, Folyó hó 27-én a víztartók tele vannak a tettyei forrás vizszolgáltató képessége 1530 kbm.

— **(Országos munkáskongresszus.)** A magyarországi szak- és munkásképző egyesületek a karácsonyi ünnepek alatt tartották meg országos kongresszusukat. A pécsi munkásképző-egyletet és a pécsi munkásszervezeteket a kongresszuson Szabó József képviselte, ki a szakszervezetek erősítését sürgette, hogy a munkásokat a bérelvonásoktól megóvják.

— **(Vert ezüst dísz tárgyak és iparművészeti áruk)** ritka műizlésű dísz tárgyak és rendkívül pontosan járó bámulatos finom és praecisen járó órák láthatók Schönwald Imre művész és ékszerész kirakataiban és üzletében. — Igazán el lehet ezen tárgyakra mondani, hogy az ötvös művészet remekei, úgy a mint azok Páris, London legelső ötvöseinek műterméből kikerülnek, hirdelve a modern ízlést és a művészi forma ökölyét. És ezek a dísz tárgyak mind ezüstből és tiszta aranyból vannak, ebből a szép és hazánkban oly népszerű fémből, különösen az ezüst, melynek az utóbbi időben beállt ár-hanyatlása nagyon megkönnyíti a beszerzést, gyönyörű valódi ezüst étszerkészletek, gyümölcstartó állványok, gyertyatartók, szivarkasetták, kelyhek, kecses és nemes ízlésű arany női láncok, ritka-művű zomancozott és drágakövekkel ékített női órák, szolid kivitellű, legjobb járasu uri órák, melyek a legtökéletesebb szerkezettel vannak ellátva, a legegyszerűbb és a legrágább művészi kézi munka eredménye; van közöttük 1—2—4 ezer forintos dísz tárgy is, de vannak egészen olcsók is, melyek szintén kifogástalan minőségűek, mindenki látni, apróra megvizsgálni akarja a gyönyörű kiállítású tárgyakat és a ki teheti bizony nem állhatja meg, hogy ne vegyen belőlük. — A ki tehát a szépnek barátja és az iparművészet iránt érdeklődő, az tanul-

mányozza e kirakatot, ilyen szép dísz tárgyak úgy sem voltak még eddig közszemlére és oly jutányos árak mellett megvásárlásra kitéve.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. dec. 27. délután 2 órákor.

Barometer (redukált) = 755.8 mm. (emelkedő).

Hőmérsék 6.9 °C.

→ maximuma: 11.9 °C.

→ minimuma: - 3.9 °C. } tegnapi.

Páranymás: 8.0 mm.

Relatív nedvesség 84. %.

Harmat pont: 5.5 °C.

Felhőzet: 10' Cum. S W.

Szélirány s erő 0 —

Csapadék 24 óra: 2.3 mm. ☉

Berus, enyhe, csapadékra hajlam i. v.

Dr. Cser

Művészet, irodalom.

○ Ünnepi előadások. Ünnepe volt két napon át és ez az ünnepe meg is látszott a színházban. Talán sehol sem érezték úgy meg, a mint éppen a színházban. Negy előadás volt s mind a négyen a közönség zsutolásig töltötték meg a színházat. Szinte jól esett végig nézni azokon a teji padocrokon és páholyokban. Méskor, de oly nagyon gyakran, alig látni valakit s most pedig minden, még a legelrejtettebb helyen is volt néző. Első ünnep délután a szép zenéjű és kedves liberettoju „Viceadmirális“ ment. Az idén adták már és most is ép ugyanazzal a szereposztással került színre. Sibillina szerepében Pécs ritkán látott kedvence öv. *Tiszay* Dezsőné játszott, a ki kedves játékával most is meghódította a közönséget. A többi szereplő, mint *Kozma* Pista, *Szilágyi* Aladár, *Nádasy* József, *Nagy* Vilma, *Vágó*, *Pesti*, mind jó hangulatban játszottak, úgy hogy a publikum igen jó előadásban részesült.

Este új darabot adtak, egy népszínművet, a mely *Gécy* István ismert népszínműíró tollából került ki. Maga a darab elég jó volna, alkalmas témát dolgozott ki ügyes mese szöveggel, csak vannak egyes alakjai, kik a darabban külörállók, a kik a cselekvény előmozdításában, vagy akadályozásában semmivel sem működnek közre. Ilyen alak *Basa* (*Fekete*) és *Tóbiás* (*Pesti* Kálmán). Ezek egyszerre fölűnnek az előadás folyamán, a kik beszélgetnek egymással és beszélgetésükkel igen jellemző képét mutatják be a professzionátus koldusnak. Ez az egész szereplésük. Semmivel sem folynak be a cselekvényre. Csak úgy bele vannak illesztve. Maga a darab meséje a következő:

Bacso mészégető (*Vágó* Béla), a ki lesipuskássággal foglalkozik, nagy gonddal nevei fel leányát, *Katit* (*Kaposi* Józsa). Ebbe a leányba beleszeret az erdész, *Sütő* Ferenc (*Mezey* Andor). *Kató* már az első tekintetre szerelemre gyulad iránta, hanem az apa nagy elővigyázattal igyekszik a fiatalokat egymástól távol tartani, ép úgy óvja fiatal orvadász társától, *Dókától* (*Kardos* Andor), a ki szintén szerelmes a leányba. Még a templomtól is távol tartja. A mikor a leány mégis el akar menni, az apa kénytelen föltánni előtte, hogy miért tiltotta el még onnan is. Küzd önmagával, de leányának kérő szavára elmondja, hogy az anyját egy bucsu alkalmával egy „kalapos“ ember elcsábította mézes beszéddel. Akkor *Kató* négy éves volt. Ő rájött és a Csóka völgyvel rajtkapta őket. A csábítóval nyomban leszámolt. Mind ketten fölemelték fegyverüket és lőttek. A másik holtan rogyott össze. Felesége rövid időre rá a kiállott izgalmaktól megsanyargatva, meghalt. Azóta ő nevelte és

azért felti annyira a templomtól, nehogy őt is elcsábítsa ott valaki. »A fáziseusok járnak oda« ugymond *Bacso*. A véletlen ép úgy hozza, hogy *Sütő* Ferenc annak a csábítónak a fia. Ezért óvja úgy tőle a leányát. Takarogatja a titkot, de a mikor leánya ajkairól halja, hogy szerelmes az erdészbe, felfedi előtte.

Közben *Sütő* rajtkapja *Bacso*t az orvadászaton. Küzd benne a kötelesség és a szeretet. Kész elhallgatni a dolgot, ha *Bacso* neki adja a leányát, máskép a törvény kezébe juttatja. Itt aztán igazi, férfiu jellemet *Gécy* lerombolta. Hátha az utóbbi fejlemények nem úgy esnének a hogy megtörténnek. Hátha *Dóka* nem lövi le *Bacso*t, mit csinál az erdész szilárd jellemével. Vészbe sodorja. Neki föltétlen kötelessége az orvadászt a törvény kezére juttatni. Vegyük csak azt az eshetőséget, hogy *Dóka* *Bacso*t nem lövi le. Ékkor *Bacso* valószínűleg a törvény elé kerül, a hogy mondja is, mert a leányt nem akarja neki adni. Itt pedig elmondhatja, hogy az erdész meg akarta őt vesztegetni, leányát akarta jutalmul. A hogy mi pedig *Sütő*t megismertük, az alig fogja tagadni. Hanem az esemény máskép fordul. *Bacso* fegyverét átadja. Ép akkor érkezik *Dóka* a helyszínére, *Dóka*, a ki fölszólít, lőtte le az erdőben haladó erdészt. Ez kész lődni, ha *Kató*t neki feleségül adja, hanem *Bacso* megtagadja, inkább a törvény kezébe adja magát és vele együtt ő is oda kerül. Ekkor *Dóka* lelövi *Bacso*t. A gyanu először az erdészre háramlik, de kiderül a vizsgálattal, hogy *Dóka* a gyilkos. Így aztán a két szerelmes egymásé lesz.

Vágó Béla derekasan oldotta meg szerepét. Ismét csak az elismerés hangján szólhatunk róla. *Kapossy* kedves volt. Mélyen át érezte szerepét, úgy, hogy a közönség vele örült, vele bánkódott. *Mezey* Andor meg remekelt énekével. Olyan mély érzéssel énekelte a máodik fölvonásban, a hogy már régen hallottuk. Teljes erejében hangzott baritonja. Mellék szereplők voltak a *Ficerék*. Az apa (*Szilágyi*) és a fiu, *Ignác* (*Nádassy*) szintén szerelmesek *Kató*ba, a ki azonban mind a kettőt visszautasítja. *Ignác* végül az utána epekedő *Zsuzsikát* (*Csige* Ilona) veszi el. A cselekvénybe ők sem nyulnak be, csak mókáznak a közönség nevetetésére. A rájuk háramló szerepet jól oldották meg. Kitűnő kabinet alakítást nyújtott a különben lényegtelen szerepben, a *Tóbiás*ban *Pesti* Kálmán. Egyike volt a legjobboknak. Megmutatta, hogy a kis a szerepből is mit lehet csinálni. Mind maszkjával, mind jellegzetes palóc beszédjével és játékával nagy hatást ért el. Kár és sajnálatos, hogy jövőre nem látjuk ezt a derék és társulatunknak egyik legambiciózusabb tagját aszinpádonkon. Pedig rövid szereplése alatt a közönség kedvence lett.

Csütörtök délután a »Bor«-t adták, este meg »Boccaccio« került színre. A szereplők, mint az előző előadásokban is, ügyesen játszottak. (o. p.)

○ Szépség verseny. Magyarország a női szépség hazája. Sehol annyi szép asszony, mint hazánkban. Igazi rózsaszüret lesz tehát a Magyar Szalon szépség-versenye, melyet külföldi lapok mintájára rendez, bemutatván a szépek legszebbjeit. A Magyar Szalon szerkesztősége felhívja ez uton Magyarország összes szépségeit, hogy arcképeiket a Magyar Szalonnak beküldjék. Ezt az arcképet a Magyar Szalon közölni fogja és maga a közönség fogja szavazás útján a díjat odaitélni. A díj a nyertes szépségnek egy elsőrangú művész által megfestett képe. A legszebbnek talált őt kép több külföldi lapban is meg fog jelenni. Az arcképek 1902. március 1-ig küldendők a Magyar Szalon szerkesztőségébe (Budapest, VIII. Kerepesi-ut 23.) A pályázat részletes feltételeit a Magyar Szalon most megjelenő

januári füzeté közli. A Magyar Szalon előfizetési ára félévre 10 korona.

○ Napilap az ókorban. Újabb kutatások alapján kitűnt, hogy már a régi Rómának meg volt a maga napilapja. A legújabb ásatások alkalmával táblácskákat találtak, melyekből kitűnik, hogy az »Acta Diurna Urbis« Róma minden részében és tartományában forgalomban volt. Olyan hivataloslap féle volt ez állami hirdeményekkel és vegyes közleményekkel. Tartalmát minden reggel kihirdették a fórumon, aztán sok példányban leírták és árusították. Az Acta közölte az új törvényeket, az új hivatalnokoknak a neveit, azoknak a politikusoknak a névsorát, kik a császártól kihallgatást vagy ünnepélyekre meghívókat kaptak, az áldozatokat, cirkuszi játékot, születéseket házasságokat, válásokat, haláleseteket és napi eseményeket. A tudósítások meglehetősen szárazak voltak. *Plinius* is irt az Actába, élénk fantáziával. Tőle ered a *Phönix* ismeretes története, mely a tengeri kigyó előfutára volt. Az Acta régi számait könyvtárakban helyezték el és ezekből későbbi történetírók és tudósok adatokat merítettek.

Folyó szám 93. Idénybérlet 93. Páratlan bérlet

Nemzeti színház.

Ma, szombaton december hó 28-án:

Napoleon öcsém.

Vigjáték 3 felvonásban.

Törvénykezés.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közölni teszi, hogy *Rahács* József marcali lakos *Mátéfy* Frigyes marcali lakos, *Tötösi* István nagy-doroghi lakos és *Palotai* György új-dombóvári lakos gondnokság alá helyezték.

§ Megszűnt csőd. A pécsi kir. törvényszék mint csődbíróság értesíti a hitelezőket, hogy közadós *Blum* Miksa bej. kereskedő pécsi lakos ellen 1899. november hó 14-én nyitott csődöt a csődvagyon felosztása folytán megszüntette.

T a n ü g y.

)(*Wlassics* miniszter rendelete. Dr. *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter a tanítóegyesületi élet föllendítése céljából körrendeletet intézett a tanítóegyesületekhez, felszólítva őket, hogy alapszabályaik esetleg szükséges megváltoztatására tegyék meg a kellő intézkedéseket. A kitűzött cél elérésére ajánlja, hogy a tanítóegyesületek munkálkodásának súlypontja a járáskörökbe helyeztessék át, még pedig úgy, hogy évenként csak egyszer tartassék járásköri ülés, ezek alkalmával pedig mindig tartassék egy-egy gyakorlati minitatanítás. Legajánlatosabb volna, ha a gyűléseket tavasszal tartanák. Közgyűlést elég, ha minden második évben tartanak. Az utiköltségek elszámolását egyszerűsíteni kell. Az egyes tanítóegyesületek évenként egyszer fognak kiutalványozni egy átlagos összeget a fenma-

radt részt pedig jutalomdíjakra fordíthatják. Ezt az eljárást már a következő 1902. évben életbeléptetik. — A miniszter körrendeletét örömmel vesszük mi is tudomással és csak helyeselhetjük a tanítóegyesületi élet felendítése céljából megindított mozgalmat.

Közgazdaság.

□ **Vámilleték a jövő óra.** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél, vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék 1902. évi január hóra tizenkilenc és fél százalékban állapított meg.

□ **A közigazgatás egyszerűsítése.** A belügyminiszter a kincstár javára jelzálogilag biztosított erdőkövetelések behajtása tárgyában körrendeletet bocsájtott ki valamennyi törvényhatósághoz. Ebben az országos erdei alapot illető pénzbüntetéseknek, valamint a kir. kincstár, mint erdőbirtokos részére megállapított erdőkártérítési összegeknek az ingatlanokra vezetendő végrehajtás útján való behajtásánál követendő eljárás tárgyában kiadott rendelete módosításul rendeli, hogy a kincstár javára biztosított erdőkárkövetelések jövőben nem a vármegyei tisztügyészek, hanem a kir. kincstári ügyészek által érvényesítendő, illetve hajtandók be.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, dec. 22 én : délután : 3 órakor félhelyárral *Tolonc* este *Viola az alföldi haramia.*
Hétfő, dec. 30 án : *Párisi rongyszedő.*
Kedd, dec. 31-én : *Titkos rendőr.*
Szerda, jan. 1-én : *Boccaccio.* délután : *II. Rákócy Ferenc fogsága*
Csütörtök, jan. 2-án : *Burmester hangversenye* (bérlet szünet)
Péntek, jan. 3 án *Svihákok* (itt először).
Szombat, jan. 4-én. *Svihákok.*

TÁVIRATOK.

— **Karácsony a fővárosban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Fekete karácsonya volt az idén a fővárosnak is. — A visszaemlékezni szerető öreg emberek tanúsága szerint utoljára 1872-ben volt ilyen enyhe karácsonya az országnak. Az első napnak pompás derűs idő kedvezett s az ünneplő közönség nagy tömegekben kereste föl a templomokat és a főváros sétahelyeit. A ferenciek és a szerviták templomában, továbbá a kálvintéri templomokban oly nagy volt az ájtatoskodók száma, hogy a közönség egy része kiszorult az utcára. A Kossuth-utcán, a Koronaherceg utcán és az Andrássy-uton oly nagy korzó volt, akárcsak pünkösdkor. A milyen szép idő kedvezett az első napnak, épp oly csunya, lucskos idő volt az ünnep másodnapján. Egész nap esett az eső, de azért a templomokban tartott ájtatosságokon ismét nagy közönség vett részt.

— **Vigyáztatlanságának áldozata.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Maraga* Lipót, honvédmiszteri szolga tegnap délelőtt a Margit-körut 35. sz. ház előtt leugrott a villamosról, még mielőtt megállt volna. Eközben eltörte a bal lábát. A mentők az irgalmasok korházába vitték.

— **Lakásfosztogatások.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A karácsonyi ünnepeket felhasználták a tolvajkulcsos lakásfosztogatók is és több lakást kifosztottak. — Így *Gróf* Lajos marhakereskedő Lónyay-utca 22. számú lakását nyitották fel, a honnan 760 koronát érő ezüst és arany-neműt vittek

el. — Tolvajkulcsosok jártak még *Vári* István korcsmáros, Dévény-utca 1561. számú lakásában, a honnan 252 koronát tartalmazó vasládát loptak el. — *Ignáti* Antal, hentes, Rottenbiller-utca 24. szám alatti lakását is felnyitották tolvajkulcsos s 360 kor. készpénzt, 100 koronát érő női aranyórát és több egyéb ékszert vittek el. A rendőrség nyomozza a garázdálkodó lakásfosztogatókat.

— **Életunt leány.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Szalay* Viktoria 20 éves cseléd tegnap az új utca 12. számú ház harmadik emeletéről leugrott. Haldokolva vittek az üllői-uti klinikára.

— **Apagyilkosság.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Sopronból jelentik, hogy *Ebergöc* sopronmegyei községben karácsony reggelén meggyilkolva találták *Szabó* Imre gazdát. Gyilkosa a saját fia, ki megszökött. A csendőrség üldözi.

— **Magyarfaló pápa.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Szatmárról írják a M. T. Irodának: *Ardeleán* György, szamosdobi gör. kel. plébános a templomban a magyarul éneklő hiveknek ezt kiáltotta a minap: »Ne piszkoljátok be az Isten házát ezzel a gyalázatos magyar szóval!« A hivek megbotránkozva távoztak a templomból és a papot feljelentették. A tárgyalás keddre volt kitűzve, de *Ardeleán* nem jelent meg. *Uray* Károly járásbíró elrendeltelte *Ardeleán* György elvezetését s a tárgyalásra újabb határnapot tűzött ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

Gy. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.
Budapestre 8:22 11:41 3:03 11:10
B.-Szt.-Lőrincz . . . 8:48 12:13 3:36 11:44
 (B.-Szt.-Lőrinczről indul)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50
B.-Sellyére érk. . . . 6:04 10:34 4:59
Uj-Dombóvár érk. . . 9:57 1:34 5:01 1:34

(Kaposvár felé ind.
 gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47

(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)
Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56
Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

Sz. v. V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47
B.-Szt.-Lőrincz 3:36 9:06 7:26
Szigetvár 4:42 1:13 9:8:04

Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 10:11
 érkezik 8:21 24.6
Barcs 5:14 10:56 9:00
N.-Kanizsa 1:26 11:52
Bécs 9:35 8:50

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.
Eszék felé 5:42 12:30 4:23 8:35
Úszógh érk. . . . 6:58 12:43 4:37 8:58
Villány 6:48 1:29 5:24 9:38

Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05
Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49

Villány ind. . . . 6:53 1:34 5:29 9:43
Eszék 8:07 2:45 6:45 11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Buapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul 11 órakor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Hirdetések.

11863. sz.
 Tkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi királyi törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Borbás* Róza nagy-kozári lakos végrehajtató kérvénye folytán a végrehajtási árverés nevezettnek *Czerkovits* István (nős *Fallán* Máriával) és *Kaszun* György nagy-kozári lakos végrehajtást szenvedők elleni 600 kor. tőke, ugy csatlakozás folytán *Goják* József mint kk. *Goják* Gergely gyámja 400 kor.; itj. *Némethy* József 300 kor. és 87 kor 40 fill.; a pécsi takarékpénztár 400 kor.; *Kovács* Buli János 92 kor. 32 fill.; *Gréber* József, *Hauer* Mihály, *Fröhlich* József, *Steig* János, *Pallán* János, *Hanzel* Jakab és *Hartig* András 27 kor. 40 fill.; *Bereczky* Péter 60 kor tőke és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett az 1881. 60. t.-c. 144. § alapján s a 146. § értelmében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő

a) a nagykozári 62. számú betétben 1. sorsz. alatt felvett ingatlanra és pedig a végreh. törvény 156. a) pontja alapján az egészre 124 kor.;

b) a nagykozári 49. számú betétben II. 1—2. sorszám alatt felvett ingatlanra és pedig a végreh. törvény 156. § a) pontja alapján az egészre 15 kor.;

c) ugyanezen betétben felvett 1. sorszám alatti 9/1089-ed rész legelő illetőségre, ugyancsak a fenti indokból egészben 27 kor.;

d) a nagy-kozári 50. számú betétben I. 1—27. sorsz. alatt felvett ingatlanak *Kaszun* Györgyöt illető 2/32-ed részére 21 kor. 32 fillér;

e) ugyanezen betétben felvett II. 1—2. sorsz. alatti ingatlanra és pedig a végreh. törv. 156. § a) pontja alapján az egészre 24 korona;

f) ugyanezen betétben felvett 1. sorszám alatti 3/1089-ed rész legelő illetőségre és pedig a végreh. törv. 156. § a) alapján egészben 9 kor.;

g) a nagy-kozári 51. számú betétben felvett 1. sorsz. alatti ingatlanra a végreh. törv. 156. § a) pontja alapján egészben 50 kor. becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén, az árverés foganatosítására határnapul 1902. évi január hó 13. napjának d. e. 9 órája Nagy-Kozár község házához kitűzetett, a mikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent felsorolt ingatlan a legtöbbet ígérőnek kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

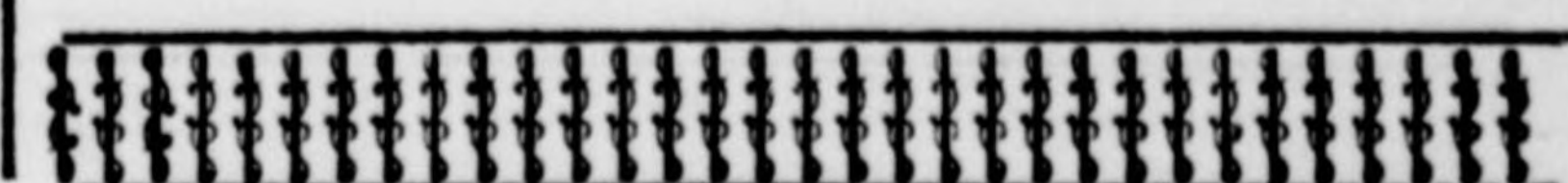
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan fent kitett becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnál, 1901. évi október hó 18. napján.

Kerese Miklós kir. törvényszéki bíró helyett:

Göbel,

kir. törvszéki bíró.

UZSONNA

A

SECESSIO SÖRÖZŐBEN

- HIDEG FELVÁGOTTAK.
- CSEMEGE HERING.
- ROLLHERING.
- PISZTRÁNG.
- ÁNGOLNA.
- OSTSEEHERING.
- CHIC SARDINIA.
- PAPRIKÁS TENGERI-HAL.
- THUN-HAL.
- SPATENBRÄU.
- MÉNES-GYOROKI SILLER.
- PILSENI ÖSFORRÁS SÖR.

HIRDETÉSEK

● ● ● ● ● JUTÁNYOS ÁRON A
KIADÓHIVATALBAN ● ● ● ● ●
● ● ● ● ● VÉTETNEK FEL.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-
szépitő szer** eltávolít minden bőrtisz-
tatlanságot. Az arcbőrt bársonypuhává
teszi és az arc szép, üde és ifju
szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PECS, Irgalmas-utca 10. sz.

Pécsi kölcsönös segélyző-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyző-egylet XXXVII. évtársulatának törzsrészevényeire a mai rappal kezdetüket vettek s e czélból az aláírási levek az intézet helyiségében a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1902. évi 37. évtársulat, épp úgy, mint a korábbi harminczhat évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **1 korona betét 6 éven át fizetendő**. A befizetések emez új évtársulatra 1902. évi január 2-án kezdődnek s a második hét végéig azaz: **1902. évi január hó 11-ig** teljesíthetők anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot az egyheti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a 6 évi ciklusra egyszerre is befizethetők** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 312 korona helyett **276 korona fizetendő**.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **2 korona beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részvényesei lesznek s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta a nyeresemény, a jegyzett törzsrészevények arányában teljességgel jut elosztásra.

A „Pécsi kölcsönös segélyző egylet“ tagjainak további rendelkezésig magán kötlevel váltó, kötvény, kézi és jelzalog folyószámla kölcsönöknél nemkülönbén a hatodik, vagyis utolsó évtársulat előlegkénti visszafizetésénél a rendes számlolási időig 6%-ot számít.

Továbbá tagjainak a kölcsöntőke és kamatok könnyebb visszafizetése céljából a hitelnyújtás újabb nemét honosítja meg, ugyanis jelzalog, értékpapir biztosíték vagy kötelezvényekre kezesség mellett részletenkint 360 korona előleget nyújt, oly módon, hogy e tartozás hetenkint 1 korona törlesztés és 42 fillér kamat, vagyis hetenkint 1 korona 42 fillérrel 6 év alatt visszafizettetik.

Elfogad rendes takarékbetéteket is
(2 koronától bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között ha kisebb összegekről szólnak, kiváratra, **felmondás nélkül**, nagyobb összegeket pedig a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betevő megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése költségmentesítése, valamint a részükre kiutalványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyző-egyletnek **gló számlája** van az osztrák-magyar banknál és **chek-számlája** a m. kir. posta takarékpénztárnál, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindenemű üzletközlésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak ráta, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is**, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyző-egylet 1901. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből.

KINDL JÓZSEF,
vezérigazgató.